

сваніята си. Голѣмо злонравіе е да избирами по почетнитѣ столове, и найпаче прѣдъ отлични люди.

Не трѣба да стоимъ много врѣме на посѣщеніе. Като възблагодаримъ на ступанитѣ или като си свършимъ работата трѣба да си отидемъ, за ба не дотѣгне нашето дѣлго стоееніе; ако има и други гости, трѣба да ся оттеглимъ тихо безъ да нѣ осѣтишь.

Когато лицето, на което сми на посѣщеніе, ако и да е погорньо отъ насъ, иска да нѣ испрати или до къщнитѣ врата или до пѣтнитѣ, трѣба да въспріемъ това съ благодареніе, нѣ и ній да му отадемъ приличната честь.

Трѣба да поканями гоститѣ си сѣкога на по горнъето мѣсто, ако и да бѫдѫтъ намъ равни, нѣ не трѣба да правимъ това къмъ по долнитѣ отъ насъ.

Трѣба да ся пазимъ добрѣ да не ходимъ на посѣщеніе во врѣмето на Ѣденіето. Нѣ при сичко това, ако заваримъ ступанитѣ че сѫ на Ѣденіе, трѣба да имъ отадемъ поздравленіата си и да ся оттеглимъ.

Злонравнитѣ люди нарочно правишъ посѣщеніята си во врѣмето на Ѣденіето, за дано ги поканишъ да Ѣдѫтъ.

Трѣба да правимъ посѣщеніята си во врѣмето, което е урѣчено по обычаятъ на сѣкое мѣсто.

Трѣба сѣкога да испращами гоститѣ си до вратата.

Когато сми у роднинитѣ си или у пріятелитѣ си, сичкитѣ поздравления и прикаски трѣба да сѫ сладки и взаимно искренни; трѣба да туриши на страна досажденіята.

X.

За разговаряніята.

Человѣцитѣ живѣшъ въ общество и сѫ длѣжни, по причина на работитѣ си, да ся виждатъ често единъ съ другъ, да си приказватъ и да иматъ взаимни сноше-